

POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 21 sierpnia 2013 r.,
sprawy A. A.
skazanej z art.218 § 1a k.k. i innych
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę
od wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 22 stycznia 2013 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w L.
z dnia 20 kwietnia 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazaną A. A.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 20 kwietnia 2012 r., oskarżona A. A. została uznana za winną popełnienia dwóch przestępstw wyczerpujących znamiona:

- I. art. 218 § 1 k.k. i art. 207 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;
- II. art. 218 § 1 k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Za wskazane przestępstwa A. A. została skazana na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby.

Powyższy wyrok w całości zaskarżyła obrońca oskarżonej, która w apelacji zarzuciła: obrazę szeregu przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść orzeczenia, oraz błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku.

Autorka apelacji wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej, ewentualnie o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 22 stycznia 2013 r. zaskarżony wyrok zmienił tylko w ten sposób, że poprawił kwalifikację przestępstw z art. 218 § 1 k.k. na art. 218 § 1a k.k.

Należy wskazać, że na rozprawie odwoławczej obrońca skazanej podniosła dodatkowy zarzut przedawnienia karalności przypisanego A. A. w punkcie II przestępstwa.

Od wyroku Sądu odwoławczego kasację wniosła obrońca skazanej, która zaskarżyła orzeczenie w części odnoszącej się do punktu II wyroku Sądu Rejonowego, zarzucając:

- obrazę art. 439 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k., przez uznanie oskarżonej za winną popełnienia przestępstwa z art. 218 § 1a k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. mimo, iż nastąpiło przedawnienie karalności.

Autorka kasacji wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

A. A. prawomocnie przypisano w punkcie II wyroku Sądu I instancji popełnienie przestępstwa z art. 218 § 1a k.k. i art. 207 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w okresie „od nieustalonego dnia i miesiąca 1998 r. do dnia 19 maja 2011 r.” Przeszypstwa z art. 207 § 1 k.k. jak i art. 218 § 1a k.k. mają charakter przestępstw wieloczynowych, dla których okres przedawnienia karalności należy liczyć od ostatniej czynności realizującej znamiona przestępstwa, w omawianej sprawie od dnia 19 maja 2011 r. Cechą przestępstwa wieloczynowego jest to, że przedawnia się ono w całości, a nie w zakresie poszczególnych jego elementów i datą, od której należy liczyć okres przedawnienia jego karalności jest data popełnienia ostatniego czynu wchodzącego

w jego skład. Pogląd ten ugruntowany jest w orzecznictwie [por. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2011 r., II KK 236/11, (Lex nr 1103630) oraz z dnia 15 kwietnia 2002 r., II KKN 387/01, (Lex 52943)].

Sąd odwoławczy dokonał oceny argumentacji obrońcy dotyczącej przedawnienia i wyraził trafne stanowisko w tej kwestii w uzasadnieniu wyroku.

Podsumowując, Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.